

L'eix no s'ha mogut: independentisme o unionisme

«Ortega Smith ha recordat amb cruessa que a les eleccions del 14-F tot es redueix a la tria d'un govern unionista o un govern independentista. Som allà on érem»

Molts del protagonistes de la política catalana ens explicaven que a les properes eleccions hem de triar la millor opció per a sortir de la crisi, per a lluitar contra la COVID, per "retrobar-nos amb Espanya" o "per cosir les ferides" deixades pel procés. L'impuls català per la independència, després del fracàs d'octubre de 2017, ha de passar a un segon terme i és l'hora de tornar a ocupar-nos del "temes que interessin a la gent".

De sobte, Salvador Illa, el ministre candidat, va enterrar el seu discurs calcat al de Societat Civil Catalana i va començar a parlar de retrobar-nos, de deixar enrere les divisions i avançar cap a una Catalunya harmoniosament sotmesa a Espanya. Aleshores, rebentant la posada en escena, surt l'Ortega Smith i ens recorda amb cruessa que a les eleccions del 14-F tot es redueix a la tria d'un govern unionista o un govern independentista.

Resulta que som allà on érem. L'eix nacional segueix sent el principal de la política catalana, tant pels que volen una República Catalana com per als que volen mantenir la unitat d'Espanya a qualsevol preu. O és que algú dubta que, en cas de sumar, les forces unionistes sumaran els seus escons per fer un govern "Patxi López" a Catalunya?

L'unitat d'Espanya tot ho justifica, des del fet que de més de 700 alcaldes investigats per l'1-O, la inhabilitació caigui sobre l'encarregat d'organitzar les eleccions, fins a l'anul·lació de l'acord de tots els partits catalans per canviar la data dels comicis per la pandèmia. Des de l'ús del CIS com a màrqueting electoral fins a un acord "Frankenstein" entre tot l'espectre unionista, si és necessari.

Mentre els partits independentistes s'acusen mútuament de preparar sota la taula coalicions alternatives, la realitat és que avui per avui l'única opció segura és que si l'unionisme pot expulsar l'independentisme del govern, amb les combinacions de suports i abstencions que calguin, ho farà sense cap mirament.

La sinceritat d'Ortega Smith ha de servir a l'electorat independentista com un avís per a navegants. Hi ha diverses forces independentistes amb una visió diferent sobre quin és el millor camí per arribar a la República Catalana. Fins i tot els més desanimats han d'anar a votar amb una pinça al nas per l'opció "menys dolenta". L'objectiu és garantir la majoria absoluta independentista, en escons i en vots.